

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

iiij. De his, qui potestate[m] habent ordinandi, & literas co[m]mendatitias,
seu dimissorias dandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

& hi fratres à summo Pontifice appellari solent, modò, ubi singuli appellantur, Episcopi sint: sic & Episcopus Canonicos fratres nuncupare solet^a.

^a Ab. c. nouit. col. 3. de his que fi. à praela. c. p. in si. ubi gl. de offic. leg. in 6.

Altera est Clericorū diuisio, quòd alij officium habere dicuntur, alij dignitatem, alij personatum. Et Dignitas quidē est Ecclesiasticarum rerum cum Iurisdictione administrandarū potestas: vnde Episcopatus, licet ordo sacer sit, tamen dignitatem etiam habet: & hinc Cardinales quoq; in dignitate cōstitutos esse diximus: in quo numero etiam censentur Archidiaconus, & Archipresbyter, Abbas, Præpositus, Prior, & quivis collegiatæ Ecclesiæ præfecti, quocunque nomine vocentur, omnes dignitatem habere dicuntur^b.

^b Ab. ca. de multa. n. 22. Fel. Ru. de offic. deleg.

Personatus est, prærogatiua in Ecclesia, omni carens Iurisdictione, veluti si quis sedem habeat præ cæteris in choro eminentem. Officium autem est, ius administrandarum rerum Ecclesiæ sine iurisdictione^c. Alij verò sunt, qui neq; officium, neq; dignitatem, neq; personatum habēt, sed priuati clerici sunt, quamvis interdum iurisdictione aliqua non careant, veluti simplices Ecclesiæ Rectores^d. Ecclesiæ autem cathedralis Canonici his qui in dignitate sunt, ferè comparari possunt^e. Et hæc satis sit dixisse de ordi-

^c Ab. d. c. de multa. Fel. d. ru. lo. de fel. tract. de benefic.

^d Ab. ca. cum contingat. nu. 31. de foro comp.

^e c. statuum. de rescrip. in 6.

bus clericorum: nunc videamus, qui ad dictos ordines admittere, quive admitti possint.

DE HIS, QUI POTESTATEM HABENT ORDINANDI, & LITERAS COMMENDATITIAS, SEU DIMISSORIAS DANDI,

TITVLVS III.

Ordines igitur supra scriptos assignandi potestas penes Episcopos est, qui tamen caueant, ne in alienam messem falcem immittant, alienos subditos ad ordines promouere sibi arrogantes, licentia ab eorum Episcopis non habita: nam si hoc admiserint, totum annū ad ordines quempiam cooptandi potestate interdicti erunt: quare vulgata, poterunt eorum subditi etiam sine venia à vicinis Episcopis ordinibus associari^f. Episcopo autem quis tribus modis subesse potest, origine, sacerdotio, & domicilio^g. Cæterum alij prælati Episcopis inferiores, tam religiosi, quam seculares, putà Abbates, Archipresbyteri, Archidiaconi, non possunt clericis subditisve suis potestatem facere alienos Episcopos ad eundem, vt ab eis ad ordines promoueantur, nisi hoc priuilegiū speciale eis à summo Pontifice concessum sit^h. Nec officiales

^f c. 2. de tēp. ord. in 6.

^g c. cū nullus. de tempo. ord. in 6.

^h d. c. cū nullus. ubi gl.

dandi ius habent, nisi mandato speciali à suo Pontifice hoc iuris habeant, vel nisi Episcopus in oris agat longinquis: tunc enim eius vicarius generalis in spiritualibus commendatitias literas dabit: at si interregnum fit, capitulum, vel is, ad quem sede vacante spiritualium devoluta fuerit administratio, huiusmodi literas concedent^a.

^a d. e. cum nullus.

Presbyter quoque, qui Episcopalem in laicos habet Iurisdictionem, & Abbas presbyterorum ordini associatus, & benedictionis munere donatus, possunt Psalmistas creare^b. Praefecti locorum non exemptorum, eorumque socij ab Episcopis promoveri possunt, quorum in diocesi resident, quamdiu ibi morantur, quamvis inde oriundi non sint^c. Graeci à Latinis, & versa vice, ubi eorum ritus differunt, ad ordines provehi non possunt, ne rituum fiant mixtiones^d. Sed in concilio generali Innocentiano provi-

^b c. cum contingat. ubi Ab. de eta te & qual. e. p. ubi gl. distin. 69.

^c d. e. cum nullus. §. fi. de temp. or.

^d c. cum secundum c. quid ad translationem. de temp. ord.

^e ca. quoniam in plerisque. de offi. ord.

sum est, ut Episcopus, qui varios linguis & ritibus populos regit, viros idoneos praeficiat, qui iuxta eorum ritus eis Sacramenta Ecclesiastica sufficiant, & divina officia celebrent^e. At si quis Transalpinus ab Italo Episcopo ordinum consociationem postulet, non debet eum Episcopus promoveri, nisi vel à summo Pontifice specialem licentiã habuerit, vel Episcopi,

A cui ille subest, literas patentes legerit, quae causata ad hoc idoneam testentur, quare ipse noluerit, aut non potuerit ad ordines petitosmittere^f. Non omittendum est eum, qui à summo Pontifice ad aliquem ordinem evehctus sit, non posse ad sublimiores pariter ab alio, quàm à summo Pontifice, promoveri, licentiã ipsius summi Pontificis non impetrata: non ideo tamen ordinarij subtrahitur potestati^g.

^f c. p. ubi gl. ner. Italian. de tem. ord. in 6.

^g c. cum in scribendis. de tem. ord.

Episcopus autem magis proprio vocabulo consecrari dicitur: tametsi & hunc ordinem esse supra dixerimus, de quo alias.

^h c. per tuas. de maio. & obedient.

QUI PROMOVERI AD ORDINES NON POSSUNT,

TITVLVS V.

Non tamen cuicumque petenti est supra dictorum ordinum aditus patefaciendus, certae enim personae prohibentur: quibus cognitis, simul intelligemus, quae admitti soleant. Et primum Clericus fieri non potest servusⁱ: qui tamen matre est ingenua editus, etsi patrem habeat servum, cum servus ipse non sit, ab ordinibus non arcerur^k. Item qui sunt ex fornicatione, praesertim à presbyteris, nati, ad sacros ordines non ascendunt, nisi ut monachi fiant, vel in congregatione Canonica regulariter viuentes^l: nullo tamen modo ad praefecturas

ⁱ c. p. de ser. non ordin.

^k c. fi. eo. tit.

^l d. e. p. de sta. presbyter.